

P7_TA(2012)0360

2014–2020 m. daugiametė finansinė programa

2012 m. spalio 23 d. Europos Parlamento rezoliucija siekiant teigiamos 2014–2020 m. daugiametės finansinės programos patvirtinimo procedūros baigties (COM(2011)0398 – COM(2012) 0388 – 2011/0177(APP))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 311 ir 312 straipsnius,
- atsižvelgdamas į 2011 m. birželio 29 d. Komisijos pasiūlymą ir 2012 m. liepos 6 d. iš dalies pakeistą Komisijos pasiūlymą dėl Tarybos reglamento, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiametė finansinė programa (COM(2011)0398 ir COM(2012)0388),
- atsižvelgdamas į 2011 m. birželio 29 d. Komisijos pasiūlymą dėl Tarpinstitucinio Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos susitarimo dėl bendradarbiavimo biudžeto ir patikimo finansų valdymo klausimais (COM(2011)0403),
- atsižvelgdamas į 2011 m. birželio 29 d. Komisijos komunikatą „Strategijos „Europa 2020“ biudžetas“ (COM(2011)0500),
- atsižvelgdamas į 2010 m. balandžio 27 d. Komisijos ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl Tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo veikimo (COM(2010)0185),
- atsižvelgdamas į savo 2007 m. kovo 29 d. rezoliuciją dėl Europos Sąjungos nuosavų išteklių ateities¹,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. birželio 8 d. rezoliuciją „Investicijos į ateitį. Naujoji daugiametė finansinė programa (DFP), skirta konkurencingai, tvariai ir integracinei Europai“²,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. birželio 13 d. rezoliuciją dėl daugiametės finansinės programos ir nuosavų išteklių³,
- atsižvelgdamas į bendrą pareiškimą dėl klausimų, susijusių su daugiamete finansine programa, kuris pridėtas prie persvarstytų Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 81 straipsnio 3 dalį,
- atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto preliminarų pranešimą ir Užsienio reikalų komiteto, Vystymosi komiteto, Tarptautinės prekybos komiteto, Biudžeto kontrolės komiteto, Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto, Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto

¹ OL C 27 E, 2008 1 31, p. 214.

² Priimti tekstai, P7_TA(2011)0266.

³ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0245.

saugos komiteto, Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto, Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto, Transporto ir turizmo komiteto, Regioninės plėtros komiteto, Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto, Žuvininkystės komiteto, Kultūros ir švietimo komiteto, Teisės reikalų komiteto, Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto, Konstitucinių reikalų komiteto ir Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomos (A7-0313/2012),

- A. kadangi vadovaujantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 312 straipsnio 2 dalimi Taryba, gavusi Europos Parlamento pritarimą, veikdama pagal specialią teisėkūros procedūrą ir sprendama vieningai turi priimti reglamentą, pagal kurį būtų nustatyta daugiamečių finansinė programa (DFP); kadangi vadovaujantis SESV 312 straipsnio 2 dalimi Europos Vadovų Taryba, sprendama vieningai turi priimti sprendimą, leidžiantį Tarybai kvalifikuota balsų dauguma priimti reglamentą, pagal kurį būtų nustatyta DFP;
- B. kadangi vadovaujantis SESV 310 straipsniu ES biudžete turi būti nurodomi visi pajamų ir išlaidų straipsniai;
- C. kadangi pagal SESV 295 straipsnį Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija konsultuojasi tarpusavyje ir bendru susitarimu numato savo bendradarbiavimo būdus ir tuo tikslu turėtų būti sudarytas tarpinstitucinis susitarimas, siekiant pagerinti metinės biudžetinės procedūros veikimą ir institucijų bendradarbiavimą biudžeto klausimais;
- D. kadangi SESV 312 straipsnio 5 dalyje Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija raginami imtis visų priemonių, būtinų siekiant palengvinti finansinės programos patvirtinimą;
- E. kadangi vadovaujantis SESV 311 straipsniu Sąjunga turi apsirūpinti priemonėmis, būtinomis jos tikslams pasiekti ir politikai vykdyti, ir visas jos biudžetas bus finansuojamas nuosavais ištekliais; kadangi Taryba turi konsultotis su Parlamentu prieš priimdama naują sprendimą dėl nuosavų išteklių reformos, be to, kadangi Taryba turi gauti Parlamento pritarimą prieš priimdama reglamentą dėl priemonių, kuriomis būtų įgyvendinama nuosavų išteklių sistema;
- F. kadangi tai bus pirmas kartas, kai DFP reglamentas bus priimtas pagal naujas Lisabonos sutarties nuostatas, ir todėl reikia sudaryti naujus institucijų bendradarbiavimo susitarimus, kuriais siekiama suderinti veiksmingą sprendimų priėmimo procesą su Sutartyje nustatytą prerogatyvų paisymu;
- G. kadangi pagal Lisabonos sutartį Europos Sąjungai suteikiama naujų svarbių prerogatyvų, pavyzdžiui, išorės veiksmų (ES sutarties 27 straipsnio 3 dalis), sporto (SESV 165 straipsnis), kosmoso (SESV 189 straipsnis), klimato kaitos (SESV 191 straipsnis), energetikos (SESV 194 straipsnis), turizmo (SESV 195 straipsnis) ir civilinės saugos (SESV 196 straipsnis) srityse;
- H. kadangi savo 2011 m. birželio 8 d. rezoliucijoje, kurią patvirtino didžioji dauguma Parlamento narių, Parlamentas nustatė savo bendruosius politinius prioritetus, susijusius su būsimąja DFP, atsižvelgdamas į teisėkūros ir biudžeto aspektus;
- I. kadangi savo 2012 m. birželio 13 d. rezoliucijoje, kurią patvirtino didžioji dauguma Parlamento narių, Parlamentas išdėstė savo bendruosius prioritetus, susijusius su būsimąja DFP, atsižvelgdamas į biudžeto aspektus tiek išlaidų, tiek įplaukų požiūriu;

- J. kadangi atitinkami Parlamento komitetai išsamiai ir nuodugnai išanalizavo poreikius siekdami nustatyti politinius prioritetus, kaip patvirtinama jų pridedamose nuomonėse;
- K. kadangi Europos Vadovų Tarybai pirmininkaujantis Kipras per 2012 m. lapkričio mėn. vykiantį neeilinį Europos Vadovų Tarybos susitikimą ketina pateikti derybų schemą, apimančią viršutinės skaičių ribas, taip pat politikos alternatyvas, kurioms taikoma įprasta teisėkūros procedūra;
- L. kadangi ES biudžete jau teikiamos garantijos dėl vidutinės trukmės finansinės pagalbos euro zonai nepriklausančių valstybių narių mokėjimų balansams iki 50 mlrd. EUR, ir garantijos pagal Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonę (EFSM) iki 60 mlrd. EUR (bendra likutinė paskolų suma);
- M. kadangi būtina, kad ir ES biudžete, ir vykdant jos biudžeto procedūrą būtų visapusiškai atsižvelgta į skaidrią ir demokratinę parlamentinio sprendimų priėmimo ir kontrolės proceso esmę, remiantis pagarba vieningumo ir universalumo principams, pagal kuriuos reikalaujama, kad būtų ištrauktos visos įplaukos ir išlaidos, netikslinant jų viena kitos atžvilgiu, ir kad būtų surengtos parlamentinės diskusijos ir balsavimas tiek dėl įplaukų, tiek dėl išlaidų pagal Sutartimi numatytus įgaliojimus;

ES biudžetas kaip svarbi priemonė pažangiam, tvariam ir integraciniam augimui visoje ES užtikrinti

1. puikiai supranta, kad derybos dėl 2014–2020 m. DFP vyksta labai sudėtingomis socialinėmis, ekonominėmis ir finansinėmis sąlygomis, kurioms esant valstybės narės, siekiamos viešųjų finansų tvarumo ir bankų sektoriaus ir bendros valiutos stabilumo, deda labai daug pastangų, kad atliktų fiskalinį savo nacionalinių biudžetų koregavimą; tvirtina, kad neturėtų būti manoma, jog Sąjunga užkrauna papildomą fiskalinę naštą mokesčių mokėtojams; tačiau yra įsitikinęs, kad ES biudžetas klausimas yra sprendimo, suteiksiančio Europai galimybę įveikti dabartinę krizę skatinant investicijas į ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą ir padedant valstybėms narėms bendromis ir suderintomis pastangomis tvariai įveikti dabartinius struktūrinius sunkumus, ypač konkurencingumo praradimą, didėjančią nedarbą ir skurdą, dalis;
2. vis dėlto mano, kad suderintos struktūrinės reformos nacionaliniu ir ES lygmenimis yra labai svarbi patikimo ir veiksmingo ES finansavimo įgyvendinimo prielaida, kartu primenant patikimų viešųjų finansų svarbą;
3. primena, kad Europos Vadovų Taryba daugybę kartų primygtinai tvirtino, kad reikia sustiprinti Europos ekonomikos valdymą, ir patvirtino tikslus, nustatytus pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategijoje „Europa 2000“, t. y. skatinti užimtumą, gerinti sąlygas inovacijų, mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros veiklai vykdyti ir jos viešąjį finansavimą, pasiekti mūsų tikslus klimato kaitos ir energetikos srityse, pagerinti švietimo lygį ir skatinti socialinę įtrauktį, pirmiausia mažinant skurdą;
4. primena, kad pati Europos Vadovų Taryba 2012 m. birželio mėn. patvirtino Susitarimą dėl ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo, kuriame pripažįstamas ES biudžeto svorto poveikis didinant ekonomikos augimą ir užimtumą ir ypač pabrėžiamas jo indėlis padedant visai Sąjungai įveikti dabartinę ekonomikos ir finansų krizę;
5. mano, kad Sąjungai ypač didelę žalą padarė per pastaruosius ketverius metus viena po

kitos sekusios finansų krizės, iš dalies dėl to, kad finansinės veiklos vykdytojai, tarptautiniai partneriai ir visuomenė suabejojo ES solidarumo mastu; mano, kad ES biudžetas turėtų būti esminis tokio solidarumo veiksnys; todėl yra įsitikinęs, kad sprendimas dėl kitos DFP arba labai teigiamai paveiks nacionalinių vyriausybių pastangas įveikti krizę, arba skatint tolesnį nuosmukį Europos Sąjungoje;

6. primena, kad visos nuo 2008 m. įgyvendinamos makroekonominės finansinio stabilumo priemonės ekonomikos ir finansų krizės dar neįveikė; todėl mano, kad siekdamas grįžti prie augimo ir darbo vietų kūrimo Europoje, valstybės narės turėtų toliau dėti pastangas siekdamas išnaudoti savo pajėgumus tam, kad būtų skatinamas tvarus ekonomikos augimas, ir kad reikia turėti tinkamai suplanuotą, stabilų ir pakankamą ES biudžetą, kuris toliau padėtų koordinuoti ir stiprinti nacionalines pastangas;
7. atkreipia dėmesį į tai, kad ES biudžetas sudaro tik apie 2 proc. visų valstybės išlaidų Sąjungoje, taigi yra daugiau nei 45 kartus mažesnis už valstybių narių valstybės išlaidų sumą;
8. primena, kad vadovaujantis SESV 310 straipsniu ES biudžete rodomos įplaukos ir išlaidos turi būti subalansuotos ir kad dėlto biudžete negali susidaryti deficitas ir valstybės skola;
9. pabrėžia, kad ES biudžetas visų pirma yra investicinis biudžetas ir kad 94 proc. visų jo įplaukų investuojama pačiose valstybėse narėse arba skiriama Sąjungos išorės prioritetams finansuoti; atkreipia ypatingą dėmesį į tai, kad viešosios investicijos regionams ir valstybėms narėms būtų labai sumažintos arba neįmanomos be ES biudžeto indėlio; mano, kad bet koks ES biudžeto sumažinimas neišvengiamai padidintų disbalansą ir apribotų augimą ir visos Sąjungos ūkio konkurencinę jėgą, taip pat mažintų jos sanglaudą, taigi pažeistų solidarumo principą, kuris yra esminė ES vertybė;
10. pabrėžia, kad nepavyko pasiekti Lisabonos strategijos tikslų, be kita ko, dėl to, kad trūko koordinavimo ir įsipareigojimų visais biudžeto ir teisėkūros lygmenimis; tvirtai tiki, kad norint, jog strategija „Europa 2020“ būtų veiksminga, reikia nedelsiant, jau dabar ją įgyvendinti;
11. primena, kad septynioms strategijos „Europa 2020“ pavyzdinėms iniciatyvoms įgyvendinti reikės didelių į ateitį orientuotų investicijų, kurių numatyta suma iki 2020 m. sudarys ne mažiau nei 1 800 mlrd. EUR¹; pabrėžia, kad vienas iš pagrindinių strategijos „Europa 2020“ tikslų, t. y. skatinti ekonomikos augimą ir aukštos kokybės darbo vietų visiems europiečiams kūrimą, bus įgyvendintas tik tuo atveju, jei bus nedelsiant, jau dabar investuojama į švietimą, žinių visuomenės skatinimą, mokslinius tyrimus ir inovacijas, MVĮ ir ekologiškas bei naujas technologijas kartu skatinant socialinę įtrauktį; pritaria tam, kad, siekiant sumažinti deficitą ir valstybės skolą, augimą skatinančioms fiskalinio konsolidavimo priemonėms taikomas dvejetainis metodas būtų derinamas su tokių investicijų skatinimu;
12. mano, kad atsižvelgiant į nerimą keliančią jaunimo padėtį visoje ES, įskaitant kaip niekada aukštą nedarbo lygį, didėjantį skurdą ir švietimo problemas, reikia ypatingų pastangų, kad taikant integravimo priemones ir numatant pakankamomis biudžeto lėšomis remiamas ES programas būtų išlaikytas naujųjų kartų įsipareigojimas ES taikos,

¹ (COM(2010)0700).

demokratijos ir žmogaus teisių, ekonominės gerovės ir socialinio teisingumo vertybėms;

13. pabrėžia, kad siekiant pažangios, tvarios ir įtraukios Europos ekonomikos itin svarbu sukurti tvirtą, diversifikuotą ir konkurencingą pramonės pagrindą; pabrėžia pramonės sektoriaus svarbą remiant konkurencingumą ir darbo vietų kūrimą ES, taigi ir reikšmingą jos indėlį norint įveikti dabartinę ekonomikos krizę;
14. ryžtingai remia Komisijos pasiūlymą įtraukti kovos su klimato kaita priemones nustatant tikslą mažiausiai 20 proc. išlaidų susieti su klimato kaita; mano, kad ypatingai svarbu iš ES biudžeto sutelkti investicijas tvariai ir klestinčiai mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikai, suteikti tinkamą paramą strategijos „Europa 2020“ tikslų klimato, energetikos, efektyvaus išteklių naudojimo ir biologinės įvairovės srityse įgyvendinimui ir teikti naudą ES piliečiams užtikrinant sveikesnę aplinką;
15. taigi ragina valstybes nares atsižvelgti į nacionalinių konsolidavimo pastangų ir tinkamai pagal prioritetus suplanuoto ES biudžeto sąveiką, suteikiančią galimybę įgyvendinti aukščiausiu lygmeniu jau priimtus politinius įsipareigojimus;

Išlaidų lygis

16. pabrėžia, kad nuo 1988 m. nacionaliniai biudžetai vidutiniškai augo sparčiau nei ES biudžetas; pažymi, kad netgi nuo krizės pradžios 2008 metais visos valstybės išlaidos valstybėse narėse išaugo, nominali metinė didėjimo norma – 2 proc.; daro išvadą, kad šis ES biudžeto sumažėjimas nacionalinių biudžetų atžvilgiu šiurkščiai prieštarauja Sutartimi Sąjungai suteiktos kompetencijos ir pavestų funkcijų išplėtimui ir pačios Europos Vadovų Tarybos priimtiems svarbiems politiniams sprendimams, ypač dėl sustiprinto Europos ekonomikos valdymo plėtojimo;
17. pabrėžia, kad nuo 2000 m. skirtumas tarp ES nuosavų išteklių viršutinės ribos (1,29 proc. BNP įsipareigojimų asignavimams ir 1,23 proc. mokėjimų asignavimams) ir DFP viršutinių ribų labai padidėjo; be to, pažymi, kad DFP nustatomi tik didžiausi išlaidų lygiai, o ES biudžeto lygis visada buvo ir tebėra gerokai žemesnis;
18. mano, kad Komisijos pasiūlymas įšaldyti 2014–2020 m. DFP viršutines ribas 2013 m. viršutinių ribų lygyje reiškia, jog nepakaks lėšų finansuoti su Europos strategijoje numatytais pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo tikslais susietiems esamiems politiniams prioritetams, pagal Lisabonos sutartį numatytoms naujoms funkcijoms ar nenumatytiems atvejams, neminint pačios Europos Vadovų Tarybos nustatytų politinių tikslų ir įsipareigojimų;
19. primena savo 2011 m. birželio 8 d. išdėstytą poziciją, kad pakankamai nepadidinus biudžeto viršutines ribas iki lygio, viršijančio 2013 m., keletą ES prioritetų ir politikos sričių teks persvarstyti sumažinant jų finansavimą ar net jų atsisakyti;
20. perspėja Tarybą dėl pastangų dar labiau sumažinti Komisijos pasiūlytą ES išlaidų lygį; kategoriškai nepritaria bet kokiems prašymams atlikti mažinimus taikant vieną matą ir be jokių išimčių, dėl kurių kiltų grėsmė visų ES politikos krypčių įgyvendinimui ir veiksmingumui, neatsižvelgiant į jų teikiamą europinę pridėtinę vertę, politinę svarbą ar naudingumą; tačiau primygtinai reikalauja, kad Taryba, tuo atveju, jeigu ji pasiūlys sumažinti asignavimus, aiškiai nustatytų ir viešai pareikštų, kurių jos politinių prioritetų ar projektų reikėtų visiškai atsisakyti;

21. pabrėžia svarbų vaidmenį, kurį ES biudžetas turi atlikti siekiant bendrai sutartų strategijos „Europa 2020“ tikslų; yra tvirtai įsitikinęs, kad ES finansavimu (jeigu jis gerai suplanuotas) galima inicijuoti ir skatinti veiksmus, kuriais sukuriama akivaizdi papildoma nauda Sąjungai ir kurių valstybės narės pačios įgyvendinti negali, taip pat siekiama valstybių narių veiklos sąveikos, ji papildoma ir padedama valstybėms narėms sutelkti dėmesį į svarbiausias į ateitį orientuotas investicijas;
22. atsižvelgdamas į tai, dar kartą patvirtina savo poziciją pritarti tam, kad Sąjungos programoms konkurencingumo, MVĮ ir infrastruktūros srityse, kurioms strategijoje „Europa 2020“ skiriamas didžiausias dėmesys, skiriamas finansavimas būtų gerokai padidintas; tvirtai įsitikinęs, kad tolesnis mažinimas Komisijos pasiūlymo atžvilgiu kels rimtą grėsmę ES patikimumui ir jos politiniam įsipareigojimui skatinti augimą ir darbo vietų kūrimą;
23. labai pritaria Komisijos pasiūlymui dėl Europos infrastruktūros tinklų priemonės (EITP) ir dėl pakankamų šiai priemonei skirtų finansinių asignavimų, kuriuos ji numatė siekdama gerinti Europos transporto, energijos ir skaitmeniniams tinklams; atsižvelgdamas į tai, ragina per pirmuosius penkerius metus išleisti iš Sanglaudos fondo į EITP pervestas sumas visapusiškai laikantis iš šio fondo skiriamų nacionalinių asignavimų;
24. pabrėžia mokslinių tyrimų ir technologinių inovacijų svarbą spartinant perėjimą prie tvarios, pasaulyje pirmaujančios, žiniomis pagrįstos ekonomikos, kurioje gamtos išteklių naudojami veiksmingai ir atsakingai; ragina ES institucijas ir valstybes nares susitarti dėl konkretaus veiksmų plano siekiant įgyvendinti tikslą investicijoms į mokslinius tyrimus skirti 3 proc. BVP; atkreipia dėmesį į didžiulį ekonominį įsipareigojimą užtikrinti, kad šiam tikslui įgyvendinti kasmet būtų skiriama iš viso 130 mlrd. EUR papildomų išlaidų asignavimų ir kad jis būtų finansuojamas iš visų šaltinių; todėl pabrėžia poreikį didinti, skatinti ir užtikrinti mokslinių tyrimų ir inovacijų Sąjungoje finansavimą gerokai padidinant išlaidas ir ES moksliniams tyrimams ir inovacijoms, ypač pagal programą „Horizontas 2020“, skiriamas lėšas;
25. primena, kad MVĮ yra svarbiausia ekonominio augimo, konkurencingumo, inovacijų ir užimtumo varomoji jėga ir pripažįsta svarbų jų vaidmenį užtikrinant tvarios ES ekonomikos atsigavimą ir jos pažangą; taigi teigiamai vertina tai, kad strategijoje „Europa 2020“ didelis dėmesys skiriamas inovacijoms ir pramonės politikai; griežtai prieštarauja bet kokioms pastangoms sumažinti asignavimus, skirtus svarbiausioms Europos konkurencingumą ir užimtumą skatinančioms programoms, pvz., COSME;
26. mano, kad ES sanglaudos politika (struktūriniai fondai ir sanglaudos fondas) yra strateginė investicijų, tvaraus augimo ir konkurencingumo skatinimo priemonė ir pagrindinis Europos solidarumo ramstis, teikiantis neiginčijamą papildomą naudą ES; atkreipia dėmesį į tai, kad sanglaudos politikos finansavimas turi šalutinį poveikį visoms ES valstybėms narėms; primygtinai tvirtina, kad sanglaudos politika turėtų būti paremta stabilium, tvirtu ir tvariu finansiniu pagrindu, kad galėtų padėti veiksmingai mažinti makroekonominį disbalansą ES ir prisidėti prie ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos; dar kartą patvirtina savo poziciją, kad atsižvelgiant į skubų poreikį užtikrinti viešąsias investicijas į ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą sanglaudos politika turėtų būti finansuojama bent 2007–2013 m. lygiu ir toks finansavimas teikiamas visiems ES regionams, ypatingai atsižvelgiant į mažiau išsivysčiusius regionus; pritaria Komisijos pasiūlymui 25 proc. visų sanglaudos politikai numatytų asignavimų skirti ESF;

27. primena savo poziciją, kad, atsižvelgiant į uždavinių, iššūkių ir tikslų, į kuriuos reaguoti raginama įgyvendinant BŽŪP, gausą, per kitą finansinio programavimo laikotarpį turėtų būti išsaugotos bent 2013 m. biudžetinais metais skirtos sumos; mano, kad vykdant naują BŽŪP turėtų būti siekiama veiksmingesnio jos biudžeto paskirstymo, be kita ko, valstybėms narėms, regionams ir ūkininkams teisingai paskirstant tiesiogines išmokas ir kaimo plėtros asignavimus, kad būtų mažinamas dabartinis atotrūkis; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia svarbų vaidmenį, tenkantį BŽŪP antrajam ramsčiui, ženkliai prisidedančiam investuojant ir kuriant darbo vietas kaimo vietovėse, didinant žemės ūkio pramonės efektyvumą bei konkurencingumą, visų pirma atsižvelgiant į strategijoje „Europa 2020“ nurodytus naujus uždavinius, taip pat valdant aplinką ir saugant biologinę įvairovę;
28. pabrėžia, kad būtina stiprinti tinkamai orientuotą ir veiksmingą Sąjungos aplinkos ir klimato kaitos veiksmų programą ir iš atitinkamų Sąjungos fondų turėtų būti aktyviai remiamos bendros išlaidos klimatui ir aplinkai;
29. pripažįsta didelius sunkumus, su kuriais ES jaunimas susiduria ekonomikos krizės sąlygomis; mano, kad jaunų europiečių dalyvavimas, užimtumas, švietimas, neformalusis švietimas, mokymas, judumas ir socialinė įtrauktis yra strateginės svarbos klausimai plėtojant ES ir Europos visuomenę; primygtinai reikalauja integruoti šiuos klausimus į atitinkamas ES biudžeto lėšomis finansuojamas politikos sritis, taip pat į konkrečias Komisijos pasiūlytas jaunimui skirtas priemones, pavyzdžiui, pradėti vykdyti „Jaunimo garantijų“ iniciatyvą siekiant užtikrinti, kad kiekvienam negalinčiam rasti darbo jaunuoliui Europoje būtų pasiūlyta galimybė toliau mokytis, ir suteikti šiems klausimams prioritetą;
30. pabrėžia, kad reikia tęsti labiausiai nepasiturintiems asmenims skirtą programą; primena Komisijai jos įsipareigojimą laiku parengti su tuo susijusį pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, siekiant užtikrinti, kad po 2014 m. programai būtų toliau teikiama parama remiantis nauju teisiniu pagrindu kartu su nepriklausomu finansavimu;
31. mano, kad bendra laisvės, saugumo ir teisingumo erdvei skirta suma tinkamai neatspindi šios srities stiprinimo pagal Lisabonos sutartį ir didėjančių uždavinių bei iššūkių; pabrėžia, kad finansuojama veikla turi duoti papildomą naudą Europai ir kad privaloma teisingai, subalansuotai ir skaidriai dalyti finansavimą įvairiems tikslams, kurių siekiama šiomis programomis;
32. primena, kad ES švietimo, jaunimo, žiniasklaidos ir kultūros programos yra artimos piliečiams, jų įgyvendinimo lygis yra itin aukštas, joms yra būdingas apčiuopiamas svėris ir šalutinis poveikis, įskaitant tai, kad jas įgyvendinant pasiekiami svarbių ekonominių rezultatų, jomis taip pat sukuriama akivaizdi ir įrodyta papildoma nauda Europai sutelkiant išteklius, skatinant judumą ir aktyvų pilietiškumą, stiprinant įvairių sektorių ir suinteresuotųjų subjektų bendradarbiavimą;
33. pakartoja savo poziciją, kad Sutartimis ES pavestoms naujoms funkcijoms vykdyti bus reikalingas atitinkamas papildomas finansavimas, palyginti su 2007–2013 m. DFP, kad Sąjunga turėtų galimybę atlikti savo vaidmenį kaip pasaulinio masto veikėja, kartu laikydama duotų pažadų, visų pirma – pasiekti valstybių narių nusistatytą tikslą 0,7 proc. BNP skirti oficialiai paramai vystymuisi ir įgyvendinti Tūkstantmečio vystymosi tikslus iki 2015 m.; pabrėžia Sąjungos vaidmenį kaimyninėse šalyse ir šalyse partnerėse skatinant demokratiją, taiką, solidarumą, stabilumą ir mažinant skurdą; pabrėžia ES pagalbos ir valstybių narių teikiamos pagalbos papildomumą ir jos skatinamąjį poveikį

intervencijos regionuose, kuriuose dvišalė pagalba nėra teikiama, požiūriu; ypač remia bendrą valstybių narių ir ES veiksmų programavimą; vis dėlto pabrėžia, kad norint įgyvendinti Europos užmojus pasaulyje Komisijos pasiūlymai dėl Europos vaidmens pasaulyje ir Europos plėtros fondo turi būti laikomi būtiniausiu minimumu; visų pirma atkreipia dėmesį būtinybę suderinti EIVT įsipareigojimus su pakankamais biudžeto ištekliais;

Didelės apimties projektai

34. pabrėžia didelės apimties infrastruktūros projektų, pvz., ITER, GALILEO ir GMES, strateginę svarbą ES konkurencingumui ateityje; todėl nepritaria bet kokioms pastangoms paversti GMES projektą tarpvyriausybine programa;
35. tvirtai įsitikinęs, kad šių didelės apimties projektų finansavimas turėtų būti užtikrintas ES biudžete, tačiau kartu turėtų būti nustatytas ir tikslinis šių lėšų panaudojimas, kad dėl galimo išlaidų viršijimo nekiltų grėsmė kitų Sąjungos politikos krypčių finansavimui ir sėkmingam įgyvendinimui;
36. palankiai vertina Komisijos pasiūlymą DFP reglamente nustatyti didžiausią sumą GALILEO projektui, taip nustatant tikslinį šiam projektui skirtų biudžeto asignavimų panaudojimą; be to, mano, kad reglamente taip pat turėtų būti nustatytos didžiausios sumos, skiriamos ITER ir GMES projektams; mano, kad šiems trims projektams skirti finansiniai paketai turėtų būti paskirstyti viršijant DFP viršutines ribas, kad valstybės narės prireikus galėtų lengviau teikti papildomą jų finansavimą;

Tinkamesnis lėšų panaudojimas

37. pakartoja, kad dabar labiau nei bet kada anksčiau siekis teikti papildomą naudą Europai ir užtikrinti patikimą finansų valdymą – našumą, veiksmingumą ir ekonomiškumą, turėtų būti pagrindiniai ES biudžeto principai; šiuo atžvilgiu palankiai vertina Komisijos pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų dėl naujos kartos daugiamečių programų, priimamų taikant įprastą teisėkūros procedūrą; tvirtina, kad turi būti užtikrinta kuo didesnė ES paramos programų ir nacionalinių investicijų sąveika;
38. mano, kad dabartinėmis valstybių biudžeto suvaržymo sąlygomis visiškai būtina panaudoti kitus finansavimo šaltinius, kad būtų galima įgyvendinti ilgalaikes investicijas, reikalingas norint įgyvendinti strategijos „Europa 2020“ tikslus; yra įsitikinęs, kad papildoma nauda Sąjungai turi būti kuriama visų pirma ilgalaikėmis investicijomis, kurios pavienėms valstybėms narėms yra neprieinamos; atsižvelgdamas į tai, atkreipia dėmesį į išvadas ir rekomendacijas, pateiktas Parlamento rezoliucijoje dėl naujoviškų finansinių priemonių pagal kitą daugiamečią finansinę programą¹;
39. pabrėžia poreikį užtikrinti darnų ryšį tarp konkreitiems sektoriams taikomų taisyklių ir visų Finansinio reglamento bendrųjų principų ir suderinti supaprastinimą ir patikimą finansų valdymą; atkreipia dėmesį į Komisijos paskelbtą supaprastinimo rezultatų suvestinę ir patvirtina savo ryžtą remti supaprastinimo darbotvarkę; yra įsitikinęs, kad reikia toliau mažinti lėšų gavėjams tenkančią administracinę naštą ir ragina vykdyti išsamias naujos kartos daugiamečių programų vadinamąsias biurokratijos patikras, kad ES ir nacionaliniu lygiu neatsirastų jokių panašių papildomų administracinių naštų;

¹ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0404.

40. mano, kad ES išlaidų efektyvumas priklauso nuo patikimų politikos, reguliavimo ir institucinių struktūrų visais lygmenimis; primygtinai tvirtina, kad pagal SESV 310 straipsnio 5 dalį valstybės narės privalo vykdyti biudžetą laikydamasis patikimo finansų valdymo principo; primena valstybėms narėms jų teisinę prievolę užtikrinti, kad į biudžetą įrašyti asignavimai būtų naudojami laikantis šio principo ir kad jos privalo prisiimti savo atsakomybės dalį už tai, kad ES finansavimas būtų veiksmingesnis; primena, kad 90 proc. Europos Audito Rūmų nustatytų klaidų padaryta valstybėse narėse ir kad daugumos šių klaidų buvo galima išvengti; ragina visas valstybes nares paskelbti nacionalines patikinimo deklaracijas, pasirašytas tinkamu politiniu lygmeniu;
41. remia sprendimą įtraukti nuostatas dėl *ex ante* sąlygų siekiant užtikrinti, kad ES finansavimas, ypač Sanglaudos fondo, struktūrinių fondų ir kaimo plėtros bei žuvininkystės fondų lėšomis, būtų tinkamiau nukreiptas į strategijos tikslų „Europa 2020“ įgyvendinimą; mano, kad jeigu jų įgyvendinimas bus grindžiamas, viena vertus, sustiprintos partnerystės principu labiau įtraukiant vietas ir regionų valdžios institucijas, ir, kita vertus, sąlygomis, kurios svarbios atsižvelgiant į skirtingų fondų tikslus, šios nuostatos dėl sąlygų galėtų padėti padidinti ES paramos teisėtumą ir veiksmingumą;
42. ragina Komisijos ir valstybių narių dialogo metu iš anksto nustatyti tam tikras konkrečias finansavimo pagal partnerystės susitarimus sąlygas; mano, kad siekiant išvengti pažeidimų ir užtikrinti veiksmingumą būtų teisinga į tokias sąlygas įtraukti, visų pirma, visapusišką galiojančių ES teisės aktų vykdymą (pvz., kainų reguliavimas, viešieji konkursai, transportas, aplinka ir sveikatos apsauga); tačiau nepitaria tam, kad valstybėms narėms būtų numatomos privalomos sąlygos imtis esminių socialinių ir ekonominių reformų; visos sąlygos turėtų visapusiškai atitikti subsidiarumo ir partnerystės principus;
43. tačiau pabrėžia, kad tarp regioninės politikos rezultatų ir valstybės narės makroekonominių rezultatų nėra jokio tiesioginio ryšio ir kad regionai neturėtų būti baudžiami už nesugebėjimą nacionaliniu lygmeniu laikytis su ekonomikos valdymu susijusių procedūrų; mano, kad taikant papildomas nuobaudas galėtų būti padidintos makroekonominių sunkumų jau patiriančių valstybių narių problemos, taigi makroekonominės sąlygos nėra priimtinos;
44. pabrėžia labai svarbų decentralizuotų ES agentūrų darbą remiant *Sajungos tikslus* ir būtinybę suderinti jų pareigas su pakankamais biudžeto ištekliais;
45. taip pat mano, kad decentralizuotų ES agentūrų darbas turėtų padėti sutaupyti gerokai daugiau lėšų nacionaliniu lygmeniu; primygtinai ragina valstybes nares nacionaliniu lygmeniu įvertinti šių agentūrų teikiamą naudą veiksmingumo požiūriu ir visapusiškai jomis pasinaudoti, taip racionalizuojant savo nacionalines išlaidas; be to, ragina valstybes nares nustatyti sritis, kuriose veikla gali dubliuotis arba gaunama mažesnė su agentūromis susijusi papildoma nauda, siekiant racionalizuoti jų veikimą;
46. yra įsitikinęs, kad įsteigus Europos išorės veiksmų tarnybą (EIVT) ES lygiu turėtų būti gaunama nauda iš masto ekonomikos ir sutaupoma daug lėšų nacionaliniu lygiu, ypač trečiojoje šalyse įsteigtose nacionalinėse diplomatinėse tarnybose;
47. siūlo trimis – nacionaliniu, regionų ir Europos – lygmenimis atlikti nepriklausomą viešųjų išlaidų efektyvumo vertinimą norint išsamiai išnagrinėti papildomą išteklių telkimo ir išlaidų mažinimo naudą ir galimybes tokiose srityse, kaip gynyba, vystymosi politika,

decentralizuotos agentūros, Europos išorės veikslių tarnyba ir moksliniai tyrimai, ne tik skatinant masto ekonomiką ES lygiu, bet ir laikantis subsidarumo principo; mano, kad toks vertinimas turėtų padėti sumažinti išlaidas; primena, kad vertinant decentralizuotas agentūras reikėtų atsižvelgti į atitinkamas prie Bendro Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos pareiškimo pridėto bendro požiūrio į decentralizuotas agentūras, pasirašyto 2012 m. liepos 19 d., nuostatas;

48. pritaria Komisijai, kad reikia racionalizuoti administracines išlaidas; vis dėlto pabrėžia, kad nepaprastai svarbu pasiekti pusiausvyrą tarp lėšų taupymo ir užtikrinimo, kad institucijos galėtų vykdyti savo užduotis ir pareigas atsižvelgdamos į Sutartyse joms numatytus įsipareigojimus ir įgaliojimus, atsižvelgiant į sunkius dabartinės ekonomikos krizės keliamus iššūkius;
49. visiškai nepritaria tam, kad darbuotojų mažinimas visose institucijose, įstaigose ir agentūrose būtų vykdomas taikant vieną matą, nes jų vaidmenys ir pareigos, numatytos Sutartyse, labai skiriasi; pabrėžia, kad siekiant atsižvelgti į kiekvienos konkrečios institucijos padėtį reikėtų leisti kiekvienai institucijai nuspręsti, kur ir kokius darbuotojų skaičiaus mažinimus ji gali atlikti, kad nebūtų sutrikdytas tinkamas institucijų funkcionavimas;
50. nurodo, kad galėtų būti sutaupyta nemažai lėšų, jei Europos Parlamentas turėtų vieną būstinę; ragina biudžeto valdymo instituciją kelti šį klausimą derantis dėl kitos DFP 2014–2020 m.;

Taikymo trukmė

51. laikosi nuomonės, kad kita DFP, apimanti septynerių metų laikotarpį iki 2020 m., turėtų būti vertinama kaip pereinamojo laikotarpio sprendimas, kadangi ji yra aiškiai susieta su strategija „Europa 2020“; vis dėlto mano, kad 5 metų arba 5+5 metų laikotarpis suteiktų galimybę tinkamiau suderinti DFP taikymo ir institucijų kadencijos trukmę ir taip sustiprinti demokratinį atskaitingumą bei atsakomybę; primena, kad norint, jog DFP būtų perspektyvi ir veiksminga, septynerių metų laikotarpiui reikia numatyti didžiausią lankstumo lygį;

Laikotarpio vidurio peržiūra

52. pabrėžia, kad reikia DFP reglamente numatyti laikotarpio vidurio peržiūrą ir konkrečią jos atlikimo procedūrą, įskaitant privalomą kalendorių, padedantį užtikrinti visapusišką kitos kadencijos Parlamento dalyvavimą; mano, kad Komisija turėtų pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuris suteiktų galimybę patvirtinti persvarstytą DFP tinkamu laiku atsižvelgiant į 2018 m. biudžetinę procedūrą; pabrėžia, kad laikotarpio vidurio peržiūra neturėtų kenkti investavimo perspektyvų stabilumui ir turėtų užtikrinti lėšų gavėjų apsaugą ir ilgalaikio programavimo ir investicijų stabilumą;

Lankstesnės DFP poreikis

53. iš esmės mano, kad dėl kintančių politinių ir ekonominių aplinkybių, taip pat dėl nenumatytų įvykių reikės tikslinti DFP visą septynerių metų laikotarpį; primygtinai reikalauja, kad kitoje DFP būtų numatyta daugiau biudžetinio lankstumo atlikti tikslinimus tiek vienos išlaidų kategorijos, tiek visų išlaidų kategorijų lygmenimis, taip pat skirtingų finansinių metų, kuriuos DFP apima, lygmeniu, kad būtų užtikrinta galimybė

visapusiškai panaudoti turimus biudžeto išteklius;

54. mano, kad 5 proc. lankstumas biudžeto kategorijoms (pakategorėms) nustatytų viršutinių ribų atžvilgiu yra būtinai reikalingas, kad būtų galima prisitaikyti prie naujų aplinkybių nedidinant bendros sumos ir nereikalaujant persvarstyti DFP;
55. palankiai vertina Komisijos pasiūlymą padidinti teisėkūros lankstumo (galimybė nukrypti nuo nustatytos sumos per visą atitinkamos programos trukmę) lygį nuo 5 iki 10 proc.;
56. pabrėžia, kad reikia kuo geriau pasinaudoti DFP nustatytais viršutinėmis ribomis; šiuo tikslu siūlo, kad vienais biudžetinais metais likusi įsipareigojimų asignavimų viršutinės ribos marža būtų perkeliama į kitus metus ir vertinama kaip bendra DFP marža, priskiriama būsimaais metais prie skirtingų išlaidų kategorijų atsižvelgiant į įvertintus tų metų poreikius ir sutelkiama vykdant metinę biudžeto procedūrą
57. taip pat pabrėžia, kad reikia nustatyti bendrą DFP maržą, skirtą mokėjimų asignavimams, kuri suteiktų galimybę perkelti likusių mokėjimų asignavimų viršutinės ribos maržą į kitus metus ir ją sutelkti vykdant metinę biudžeto procedūrą;
58. ypač susirūpinęs dėl šiuo metu nuolat didėjančių neįvykdytų įsipareigojimų; ragina parengti bendrą tarpinstitucinį neįvykdytų įsipareigojimų lygio kontroliavimo 2014–2020 m. DFP strategiją ir šiuo tikslu imtis atitinkamų priemonių; atsižvelgdamas į tai, skatina pradėti diskusiją dėl to, kaip tolygiau paskirstyti mokėjimų asignavimų lygį per visą DFP laikotarpį norint kuo labiau išvengti pavojaus, kad finansinės programos įgyvendinimo pabaigoje pritrūkus mokėjimų asignavimų bus trukdoma įgyvendinti ES programas;
59. atkreipia dėmesį į tai, kad kasmet ES biudžete susidaro perteklius ir kad valstybių narių įnašai į ES biudžetą sumažinami atsižvelgiant į šią sumą; kartu apgailestauja dėl to, kad Taryba nuolat tolygiai mažina Komisijos numatytus mokėjimų asignavimus, įrašytus į biudžeto projektą, taip pat dėl pastaraisiais metais pasikartojančio Tarybos prieštaravimo ES biudžete nustatant papildomų mokėjimų asignavimų lygį, kurių prireikia Komisijai biudžetinių metų pabaigoje, kad ES galėtų įvykdyti savo finansinius įsipareigojimus; mano, kad toks požiūris į biudžetą nėra geras ir nors gražinamas perteklius nedaro jokio poveikio bendram valstybių narių deficito lygiui, ši suma gali būti labai svarbi ES metiniam biudžetui; primena institucijų įsipareigojimą persvarstyti Finansinį reglamentą siekiant užtikrinti galimybę perkelti nepanaudotus asignavimus ir biudžeto balansą į kitus metus;
60. tvirtai pritaria nenumatytų atvejų rezervui, tačiau pabrėžia, kad siekiant užtikrinti jo sutelkimo veiksmingumą, šis procesas neturėtų būti susijęs su privalomu viršutinių ribų kompensavimu, o sprendimas turėtų būti priimamas kvalifikuota Tarybos narių balsų dauguma;
61. palankiai vertina Komisijos pasiūlymą padidinti lankstumo priemonės paketą ir pailginti metinių sumų panaudojimo laikotarpį iki $n+3$ metų;
62. pabrėžia, kad tvirtai pritaria Komisijos pasiūlymui, kad neatidėliotinos pagalbos rezervas, Europos Sąjungos solidarumo fondas, Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondas ir rezervas krizių žemės ūkio sektoriuje atvejais, atsižvelgiant į jų neprogramuojamą pobūdį, turėtų būti įtraukti į biudžetą viršijant atitinkamų išlaidų kategorijų viršutines ribas;

63. nurodo Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo (EGF), kaip skubios intervencijos priemonės, kuria padedama netekusiems darbo darbuotojams vėl grįžti į darbo rinką, teikiama papildoma nauda; pabrėžia, kad po 2013 m. būtina tęsti ir tobulinti Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondo veiklą, nes šis fondas turi būti prieinamas visų kategorijų darbuotojams vienodomis sąlygomis; taip pat pabrėžia, kad norint pagerinti jo veiksmingumą reikia nustatyti supaprastintą ir pagreitintą dotacijų mokėjimo tvarką;

Biudžeto vieningumas

64. primena, kad ES biudžetas apima visas įplaukas ir išlaidas, atsirandančias dėl sprendimų, kuriuos priima ES institucijos įgyvendindamos savo įgaliojimus, ir jame atskirai atsižvelgiama į Sąjungos finansines operacijas, nurodytas kaip skolinimas, skolinimasis ir garantijos;
65. ragina Komisiją ir Tarybą atskirame priede išvardyti biudžeto arba finansinius įsipareigojimus ir garantijas, kuriuos prisiėmė Sąjunga ar kai kurios valstybės narės pagal Europos stabilizavimo priemones (EFSM, EFSF, ESM) pagal SESV 122 straipsnio 2 dalį, 136 straipsnio 3 dalį ir 143 straipsnį, taip pat nurodyti tiesioginę dvišalę finansinę pagalbą, skiriamą kitoms valstybėms narėms ar kitiems projektams, susijusiems su bankų sąjunga;
66. pabrėžia, kad visi sprendimai, susiję su ekonominės ir pinigų sąjungos stiprinimu, turėtų būti priimami remiantis Sutartimis ir juos priimant turėtų dalyvauti atitinkamos institucijos; pabrėžia, kad bet koks nukrypimas nuo Bendrijos metodo ir dažnesnis tarpvyriausybinių susitarimų naudojimas tik suskaldys ir susilpnins Europos Sąjungą, įskaitant euro zoną;
67. išreiškia tvirtą įsitikinimą, kad bet kokie nauji euro zonai priklausančių valstybių fiskaliniai pajėgumai, skirti prisitaikyti prie kiekvienai šaliai būdingų asimetrinių sukrėtimų ir struktūrinių reformoms, kurių fiskalinėms funkcijoms netaikoma daugiametė finansinė programa, turi būti plėtojami laikantis Sąjungos sistemos ir jiems turi būti taikoma tinkama demokratinė atskaitomybė naudojant esamas institucijas; primena, kad, kaip nustatyta Sutartyse, bet kokios naujos biudžetinės lėšos turi sudaryti ES biudžeto dalį, tokiu būdu laikantis jo vientisumo; be to, mano, kad siekiant pagerinti matomumą ir užtikrinti tokių naujų biudžeto lėšų papildomumą turėtų būti sukurta nauja atskira daugiametės finansinės programos išlaidų kategorija; griežtai prieštarauja bet kokiems bandymams sumažinti Komisijos pasiūlyme dėl daugiametės finansinės programos pateiktas viršutines ribas siekiant užtikrinti išteklius šiems naujiems pajėgumams;
68. primygtinai prašo valstybių narių tvirtai įsipareigoti siekti, kad Europos plėtros fondas būtų įtrauktas į 2021 m. ES biudžetą; pastebi, kad norint vykdyti tokią reformą reikėtų atitinkamai padidinti DFP viršutines ribas;
69. patvirtina savo ketinimą ateityje nagrinėjant metinio biudžeto projektą surengti konkrečias viešas diskusijas ir balsavimą dėl biudžeto dalies, susijusios su įplaukomis; yra tvirtai įsitikinęs, kad taip bus nuolat vykdomos diskusijos dėl Sąjungos finansų sistemos, kartu visiškai pripažindamas, kad biudžeto valdymo institucija šiuo metu neturi teisės siūlyti šios biudžeto dalies pakeitimų;

Nuosavi ištekliai

70. mano, kad daugiau nei prieš metus prasidėjusios derybos dėl kitos DFP akivaizdžiai byloja apie aklavietę, kurioje atsidurta dėl to, kad nėra tikrų nuosavų išteklių sistemos: šios Taryboje rengiamos derybos vyksta tarp dviejų priešišku stovyklų, vienai iš jų vadovauja šalys, kurios įneša į ES biudžetą daugiau lėšų, nei jų iš jo gauna, o kitai – šalys, kurios gauna iš ES biudžeto daugiau paramos, nei įneša į jį lėšų, pagal sistemą, kuria sukuriama tik apskaita grindžiama tinkamos gražos vizija, dėl kurios bet koks susitarimas dėl DFP galiausiai tampa priklausomas nuo susitarimo dėl ilgo išimčių ir kompensacijų sąrašo, dėl kurio deramasi už uždaru durų ir kuris yra nesuprantamas ES piliečiams;
71. tvirtai įsitikinęs, kad Sąjungos biudžeto finansavimo srityje turėtų būti grįžta prie tikros nuosavų išteklių sistemos, kaip numatyta Romos sutartyje ir visose paskesnėse ES Sutartyse; labai apgailestauja dėl to, kad dabartinė sistema, pagal kurią didžiąją finansavimo dalį sudaro nacionaliniai įnašai, yra neskaidri ir neteisinga ir jai netaikoma parlamentinė kontrolė nei Europos, nei nacionaliniu lygmeniu; pabrėžia, kad tokia sistema iš esmės prieštarauja Sutarties formulotei ir prasmei;
72. atkreipia dėmesį į tai, kad nuosavų išteklių sistemos restruktūrizavimas susijęs ne su ES biudžeto dydžiu, o su siekiu rasti veiksmingesnį išteklių derinį siekiant finansuoti ES patvirtintas politikos sritis ir tikslus; pabrėžia, kad įdiegus naująją sistemą piliečiams neturėtų padidėti bendra mokesčių našta ir kad būtų sumažinta našta nacionaliniams išdams;
73. dar kartą patvirtina savo pagrindinę poziciją, kurią išdėstė savo 2012 m. birželio 13 d. rezoliucijoje, kad EP nėra pasirengęs pritarti reglamentui dėl kitos DFP, jei nebus sudarytas politinis susitarimas dėl nuosavų išteklių sistemos reformos, atitinkančios 2011 m. birželio 29 d. Komisijos pasiūlymus, įskaitant jo teisėkūros pasiūlymus dėl tikrų naujų nuosavų išteklių; mano, kad tokia reforma turėtų būti siekiama iki 2020 m. sumažinti BNP grindžiamų valstybių narių įnašų į ES biudžetą dalį iki 40 proc. ir taip prisidėti prie valstybių narių konsolidavimo pastangų;
74. yra tvirtai įsitikinęs, kad į būtiną politinį susitarimą turėtų būti įtraukti šie aspektai:
 - 1) turi būti įgyvendinta nuodugni ES biudžeto finansavimo sistemos reforma siekiant grįžti prie tikros, aiškios, paprastos ir teisingos nuosavų išteklių sistemos, teikiančias garantijas, susijusias su sprendimų priėmimu ir demokratine kontrole, kurie būdingi visiems viešiesiems biudžetams;
 - 2) ši reforma turi pradėti galioti 2014–2020 m. DFP laikotarpiu, kaip siūlo Komisija;
 - 3) Komisija turėtų nedelsdama reaguoti į kelių valstybių narių, kurios pasiekia būtiną ribą, oficialų prašymą nustatyti finansinių sandorių mokesťį, taikant tvirtesnę bendradarbiavimą; primygtinai reikalauja, kad visi tokie Komisijos pasiūlymai dėl teisėkūros procedūra priimamo akto turi būti paskelbiami kartu su persvarstytu pasiūlymu dėl nuosavų išteklių paketo rinkiniu, siekiant užtikrinti, kad visos įplaukos iš šio mokesčio ar jų dalis būtų priskirtos ES biudžetui kaip tikri nuosavi ištekliai, ir taip sumažinti šį mokesťį nustatančių valstybių narių nacionalinius įnašus;
 - 4) susitarimas dėl PVM, kaip nuosavų išteklių šaltinio, reformos ir jos įgyvendinimo

būdų turi būti sudarytas kartu su susitarimu dėl DFF;

- 5) nustačius naują sistemą turės būti panaikintos dabar taikomos korekcijos grąžinant permoką ir kiti korekcijos mechanizmai; bet koks galimas kompensavimas gali būti priimtinas tik tuo atveju, jeigu jis teikiamas remiantis Komisijos pasiūlymu, yra laikinas ir pagrįstas neginčijamais bei objektyviais ekonominiais kriterijais;
- 6) jei įgyvendinant naują nuosavų išteklių sistemą BNP grindžiami valstybių narių įnašai į ES biudžetą nebus smarkiai sumažinti, Komisija pateiks papildomų pasiūlymų dėl tikrų naujų nuosavų išteklių;

Tarpinstitucinės derybos

75. pabrėžia, kad griežtai reikalaujama gauti Parlamento ir Tarybos daugumos pritarimą, kad DFP būtų priimta, ir atkreipia dėmesį į tai, kad yra svarbu visapusiškai pasinaudoti 312 straipsnio 5 dalies nuostatomis, kuriomis institucijos įpareigojamos derėtis, kad pasiektų susitarimą dėl teksto, kuriam Parlamentas gali pritarti;
76. pabrėžia, kad tai bus pirmas kartas, kai DFP reglamentas bus priimtas pagal naujas Lisabonos sutarties nuostatas, ir todėl reikia sudaryti naujus institucijų bendradarbiavimo susitarimus, kuriais derinamas veiksmingas sprendimų priėmimo procesas ir pagarba atitinkamoms prerogatyvoms; šiuo atžvilgiu palankiai vertina priemonės, kurių pirmininkaudamos Tarybai ėmėsi Vengrija, Lenkija, Danija ir Kipras, siekdamos pradėti dalykinį dialogą ir nuolat keistis informacija su Parlamentu;
77. reiškia savo pasirengimą pradėti svarbias diskusijas su Taryba ir dėl DFP reglamento, ir dėl Tarpinstitucinio susitarimo, ir prašo Tarybos intensyviau palaikyti ryšius visais lygmenimis atsižvelgiant į 2012 m. lapkričio 22–23 d. vyksiantį Europos Vadovų Tarybos susitikimą; pabrėžia, kad reikia kuo skubiau pasiekti galutinį susitarimą dėl DFP;
78. pažymi, kad bet koks Europos Vadovų Tarybos lygmeniu pasiektas susitarimas yra tik Tarybai suteikiami derybų įgaliojimai; tvirtina, kad Europos Vadovų Tarybai pasiekus politinį susitarimą, visavertės Parlamento ir Tarybos derybos turi būti surengtos prieš Tarybai oficialiai pateikiant pasiūlymus dėl DFP reglamento Parlamentui prašant jo pritarimo;
79. primena, kad pagal SESV Parlamentas ir Taryba yra įstatymų leidžiamosios valdžios institucijos, o Europos Komisijai įstatymų leidžiamoji funkcija nesuteikta; pabrėžia, kad derybos dėl pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, susijusių su daugiamečiais programomis, vyks pagal įprastą teisėkūros procedūrą;
80. primygtinai reikalauja, kad derantis dėl DFP reglamento ir susijusių daugiamečių programų būtų vadovaujama kokybiniu požiūriu; pabrėžia, kad minėti pasiūlymai turi būti vertinami kaip vienas rinkinys, ir dar kartą patvirtina principą, pagal kurį laikomasi nuomonės, kad nesusitarta dėl nieko, kol nesusitarta dėl visko;
81. pabrėžia, kad prie preliminaraus pranešimo pridėtos EP komitetų nuomonės yra svarbios, nes jos papildė šioje rezoliucijoje pateikiamas derybų dėl DFP ir TIS gaires ir suteikia naudingų orientyrų bei išsamesnės informacijos; primygtinai tvirtina, kad šiose nuomonėse pateiktomis rekomendacijomis dėl konkrečių sričių politikos turėtų būti remiamasi derintis dėl atitinkamų daugiamečių programų; atsižvelgdamas į tai, primena

savo tvirtą poziciją, kad vykdant specialią DFP teisėkūros procedūrą neturėtų būti sprendžiami klausimai, kuriems taikoma įprasta teisėkūros procedūra;

82. atkreipia Tarybos dėmesį į tai, kad pridėjame darbo dokumente išryškinami pasiūlymo dėl Tarybos reglamento, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. DFP ir pasiūlymo dėl Tarpinstitucinio susitarimo dėl bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo pakeitimai; mano, kad gali prireikti tolesnių pakeitimų, atsižvelgiant į tai, kaip toliau vyks derybos dėl DFP; nurodo, kad Tarpinstitucinis susitarimas gali būti baigtas tik po to, kai bus pabaigta DFP procedūra;
83. užbaigdamas atkreipia dėmesį į tai, kad, jei iki 2013 m. pabaigos nebus priimta jokia DFP, 2013 m. atitinkančios viršutinės ribos ir kitos nuostatos bus taikomos tol, kol bus priimta nauja DFP; praneša, kad tokiu atveju Parlamentas būtų pasirengęs skubiai pasiekti susitarimą su Taryba ir Komisija dėl DFP vidaus struktūros pritaikymo prie naujų politinių prioritetų;

o

o o

84. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Europos Vadovų Tarybai, Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, taip pat kitoms susijusioms institucijoms ir įstaigoms.